

ze im júnicej, ~~to~~ i sybcej tylic vyrastai' maza, partyzna nauka, ~~tytu~~ im vyrainuj ona tylic ^{wpasunai', upainnai'} ~~obpasa'~~ - nie v deklaratorynych formulkach, ale w codziennym, konkretnym tworzeniu naukowym i kulturalnym swoj oblicie, ty ne drybsy, petnejsy i bardziej praudivy tylic rozvoj wystleidi zlych kulturalnyh na drogy postypu, na drogy voprotivnennia socialistyemij kultury. Tym sybcej i petnej ukaze sij pravdiva, neklamana velikost' Adama Mickiewicza, Julijana Horackiego i Fryderyka Chopina.

Albumem w precioznošci do postavy wocem Adama Mickiewicza roznyh epok ^{meraz'} ~~mickiewiczowskich~~ ^{meraz'} ~~plekoi~~ ^{meraz'} ~~badania~~ jego troznošci, ktoré staraty sy ^z jego ogromnego dorobku ^{meraz'} ~~aktywno-ideologicznego~~ ^{meraz'} ~~wyryvai'~~ ^{meraz'} ~~frag-~~ ^{meraz'} ~~menty~~, ^{meraz'} ~~uogodne~~ ^{meraz'} ~~dla~~ ^{meraz'} ~~polityemnych~~ ^{meraz'} ~~ter~~ ^{meraz'} ~~stanicykovskogo~~ ^{meraz'} ~~konserwalyzmu~~, ^{meraz'} ~~mlodopolokiej~~ ^{meraz'} ~~re~~ ^{meraz'} ~~cy~~ ^{meraz'} ~~pošuidnykovskoj~~ ^{meraz'} ~~reakcii~~, ^{meraz'} ~~socialoformi~~ ^{meraz'} ~~po~~ ^{meraz'} ~~cy~~ ^{meraz'} ~~tez~~ ^{meraz'} ~~socialreformizmu~~ - maza ~~partyzna~~ nauka ~~zdolna~~ ^{meraz'} ~~jest~~ ^{meraz'} ~~jedynie~~ ^{meraz'} ~~powstana~~ ^{meraz'} ~~do~~ ^{meraz'} ~~tego~~, aby ~~ne~~ ^{meraz'} ~~ukarujsz~~ ^{meraz'} ~~trozsz~~ ^{meraz'} ~~na~~ ^{meraz'} ~~tle~~ ^{meraz'} ~~jego~~ ^{meraz'} ~~epoki~~, na ^{meraz'} ~~tle~~ ^{meraz'} ~~sy~~ ^{meraz'} ~~premieiam~~ ^{meraz'} ~~spolcemnych~~, ^{meraz'} ~~ideologicnych~~ ^{meraz'} ~~i~~ ^{meraz'} ~~aktyvnyh~~ ^{meraz'} ~~vytuskai'~~ ^{meraz'} ~~pravdy~~ ^{meraz'} ~~historycznoj~~, ^{meraz'} ~~nie~~ ^{meraz'} ~~premieitvai'~~ ^{meraz'} ~~v~~ ^{meraz'} ~~inij~~ ^{meraz'} ~~postypovej~~, ^{meraz'} ~~troznoj~~ ^{meraz'} ~~vkladu~~ ^{meraz'} ~~prely~~ ^{meraz'} ~~tyo~~ ^{meraz'} ~~co~~ ^{meraz'} ~~bylo~~ ^{meraz'} ~~65~~ ^{meraz'} ~~dem~~, ^{meraz'} ~~kljaskz~~ ^{meraz'} ~~a~~ ^{meraz'} ~~pryke~~ ^{meraz'} ~~meraz'~~ ^{meraz'} ~~tragicnym~~ ^{meraz'} ~~dramatem~~ ^{meraz'} ~~v~~ ^{meraz'} ~~190~~ ^{meraz'} ~~tyciis.~~ ^{meraz'} ~~rozvoju.~~

Jakoz sniepuis ~~ot~~ ~~pryke~~ ~~badat'~~ ~~vygljdaiz~~ ~~pryky~~ ~~prypravnia~~ ~~upropnennia~~ ~~matopozlydu~~ ~~Mickiewicza~~ ~~v~~ ~~ezgu~~ ~~pryly~~ ~~stulecia~~ ~~pry~~ ~~kommentatorskizh.~~ ~~Šle~~ ~~Šlavntava~~ ~~br.~~ ~~Tamovskogo~~ ~~troziz~~ ~~zjiva~~ ~~Mickiewicza~~ ~~bylo~~ ~~np-~~ ~~rukavie~~ ~~drozi~~ ~~pozvraenia~~ ~~Polski~~ ~~z~~ ~~Košuvdem~~ ~~i~~ ~~Bozuej~~

„ktrzy by Polakzy upominat o umor' Bogu i Ksicutwi, a Ksicut i Bogu o tej umosci przekonywat i im przy-
 ponimat Polakzy, i j sprawy, i j duchowz i religijnyz zywot-
 nosc" (Stanislaw Tamowski - Historia Literatury Polskiej,
 Tom V - str 150). Dla Emila Haackera Mickiewicz
 dopied do socjalizmu, uwazat niz za socjalisty, przy czym
 o charakterystyczne jest nastepujace mystyczne 190 sfer-
 mutowaniu: „Mickiewicz stal sig... ploniewiczym apostolem
 kosmopolityzmu, stauarszego syntezę niepodleglosci i fede-
 racyi wszystkich narodow" (Adam Mickiewicz - Szybowa
 kultura - opracowanie wstep Emila Haackera, str XXXVIII).

Dla potwrdzenia swojej tezy Emil Haacker przytacza
 stora wstep Wladystawa Mickiewicza do pietyz francus-
 kiego wydania zбору artykulow politycznych Adama
 Mickiewicza (1870) v ktorzym ~~Wladystaw~~ ^{on} Wladystaw pisal:
 „Moj ojciec nie obawial sig przytraf' niawa socjalisty
 v tym czasie, kiedy ta nauwa szogata na siebie
 obelgi i caly quier spoteczenstwa mdrzego!"

Ale tenze jemu Wladystaw Mickiewicz, ^{bratny} ~~bratny~~ ^(mniemany)
 saty syn wielkiego ojca, falszujacy pod dyktando ~~mniemany~~
 gustu burzuarji, wlkz spusierony wprera, grunge przed-
 mowz do wydania Emila Flammariona z 1907 r.
 „La Tribune des Peuples" (po rewolucji 1905 roku)
 „~~stara sie prawi~~ ~~stara~~ ^{nienawiscia} ~~z pianz na~~ ^{wspomnie} ~~ustach~~ ^o ~~Hercewie~~,
 podkucila katolicyzm i bonapartyzm orego ojca,
 sporada ¹⁸⁹² ~~socializm~~ ^{komunizmu} ~~zajala sig, je~~ ^{do} ~~Wladystaw~~ ^{rozumnosc} ~~Mickiewicza~~ ^{Evangelji}
 i ~~koniec~~ ¹⁹⁰ ~~przez~~ ¹⁴⁰ ~~tyzden~~ ^{tyzden} i ~~krucy~~ ¹⁴⁰ ~~nastepujacych~~ ^{tyzden}
 gliztkami uwazaniu: (Nauwa socjalizmu), opracowana na
 durnaj ~~ustawienie~~ do ~~tych~~, ktorzy ~~na~~ ^{we} ~~usloz~~ ^{usloz} v niej ~~uzytowanie~~

do Mickiewicza. To gwarantuje namie zdumienie takie, że ledwo
niejstem odtongić... fakto! Jedem ciownik uczynił ten
olbrzymi skok, ten tytaniczny wysiłek, aby wydrżnić się
z napręgo barykada, aby przebić się przepaści, jaka nas odłusa
od Europy, i stać się jednym szeregiem w szeregu europejskich
twórców świata! Jedem ciownik zastąpił w sferze napręgo języka
czupłą pracę neków, nadomy wysiłek pokoleń, i uczynił
ten narys najsprawniej jak kiedykolwiek istniało, naj-
doskonale skrypcie, najuspawnialszy organ, najbogatszy ~~palety~~
obraz i paletę malarską. ~~W tym on nie nauczył się~~

W owym okresie ~~rozwoju~~ i uwstecznienia ustroju
spółczesnego kraju, w okresie ratowania przez siłactwo
swoich przywilejów i praw - to wielkie ~~działanie~~ odnowienie
demokratyczne języka, wprowadzenie do literatury
bogactw ~~etnicznych~~ ^{narodowych} kulturalnych ludu, przewanie samk-
nizacja kręgu językowego klas posiadających było re-
lucyjnym krokiem tym wykrywym, że wypredkato ono
swoją siłę klasowych i przemian społecznych. Nie darmo
~~nie~~ klasycy obrucijni - tak jak druzejsi obrońcy elitar-
nej kultury niemieckiej - kryuceli o języku ponie-
wanek i kucie laskich, o oburzaniu poronem
artystycznym, o barbarzyństwie kulturalnym. A przecież
to wprowadzenie języka potocznego, codziennego ludu, ta
prozaizacja języka pretetyckiego - była przewaniem
frontu ^{klasowy} ~~obrony~~ przywilejów siłactwa na jednym z
z ~~ważnych~~ punktów strategicznych: na odcinku
kulturalnym. Przewanie jednego odcinka frontu -
odnuwienie języka salmów i dworów siłactwa - i stronem

i głębokie pojęcia może wydać i wyzłe, zrozumiałe i
 sposobem zbliżonym do mowy potocznej. Język może być
 zastawany co do prawideł gramatycznych, a prosty w wyra-
 nieniu myśli i nemy. nemy i myśli. Prościej języka
 jest naprzekuijorą myśli odrobę i ceclę jego doskonałości."

^{Wspodnioty odruwan i ludzku} ^{Wzlyga do nas} ^{W mactei}
~~Demokratyzacji~~ ~~języka~~ ~~Trzy~~ ~~trouści~~ ~~Mickiewicza~~ ~~odruwan~~
 na pneru od ~~ostruceia~~ ~~warra~~ w postęp i optywismu
 dnatania, który od mura "Do Trachoma Lelelela" i "Ody
 do młodocis" cigque się nicig niepnerwanę, popone wysytku
 satamama w jego zyciu i trólowi aż do ostatnego
 jego cygu w Konstantynopolu. Tak to było i jest zawsze,
 że okresy wielkiego ~~rozwoju~~ i rewolucyjnych wlotri
 idę w paru w warę w postęp, z poczuciem wtażnej
 jedy, z optywizmem i pnetamuyrawicem rogatek
 i zasiasanki, patloni i zastygłych selewatri - ~~prduas~~
^{ci "kogo niek zaulowit"} ^{knem}
 gdy ~~nosiciele~~ ~~srata~~ ~~upadku~~ ~~rozps~~ ~~lebecdomaujz~~ psy-
 chologicznego pesymizmu, gnebanie się pród męskę
 nkonęgo humanizmu w dubnomiejerwaniskich nastrojach
 memocy i na tym ~~bloeku~~ ~~uylęgujz~~ ~~powiecki~~ ~~językore~~ ~~Prasi-~~
~~łści~~ ~~style~~, ~~kujzce~~ ~~nytriacis~~. ~~bol~~ ~~też~~ ~~napurow~~ ~~to~~ ~~też~~
 tródtęm optywizmu i wary w postęp

Mickiewicza jest jego styemni, pomzranie zwa odkrywue
 z wielkimi pokicadami sibi tkiznych w lube, w 120
 trouyne kulturalnym. Stąd romantyzm Mickiewicza
 w preciznistrie do romantyzmu jinde wysytku -
 Krasniskiego, zawiera wiele elementri postępowych, i
 tróruych, ~~jez~~ ~~jezli~~ ~~romantyzm~~ ~~polski~~ ~~wymaga~~

trojakie. Po pierwsze, ta estetyka odrywa się pykno od nieczystości ma ^{świata} ~~świata~~ w potoczne ^{przebiegi} ~~przebiegi~~ i soki z kałocieni etyki chrześcijańskiej, rozrywającej życie morderckie od padołu płaczu, etyki, która usiłuje wnieść spłeczeństwo klasowe. Pa pobratyczość perypetei silnie mogła oddziaływać na Mickiewicza. Po wtóre, eacha istniejąca przeciwstawność między ne-
 czyстым uładem ił spłeczeństwa klasowego, spłec-
 czeństwa burżuazyjnego ~ a idealizacji epoki. Po trzecim
 • Był to odczynny filozofii idealistycznej. To też
 pykno ^{owocny} ~~owocny~~ romantyzmu było jak gdyby zastępieniem,
 usupiedniaaniem, uscutką przed nieczystością. Stąd,
 z tej estetyki romantycznej tak pbliskie scięgłi
 i drożki do naturalizmu / symbolizmu. i

Kiedy mówimy o romantyzmie naszej epoki,
 o romantyzmie rewolucyjnym naszych czasów mamy
 na myśli nie o precystawianiu nierealnego
 • iłna ~ nieczystości, nie o usupiedniaaniu jej, ale o
 • pukiwaniu się emocjonalnego i estetycznego. Tadeusza
 w nieczytych osięgnięciach, o udobywaniu romantycznego
 porum odbudowy Waprawy i pracy górnika, w robotno-
 we sterciu i PAFANAGU. My precystawiamy nasz
 romanod realistyczny romantyzm ~ nieprerańskiemu
 obrydraaniu nieczytości naturalizmem, opleśniamu
 p statycznym psychologizmem i cy biologizmem.
 Nasz romantyzm ~ to pykno życia codziennego, to
 pykno koncepcji socjalizmu. A. Jdanov powiedział, że
 że nasz literatura naszej epoki „oznacza prwanie

z romantyzmem starym tytu, z romantyzmem, który odmalowy obrarował nieszczęsne życie i nieszczęsnych toka-
 terów, odwołując cyklonika od precyzności i uspokojenia
 życia w świat marański, w świat utopii! Niedawno
 Stuart mówił o tym, że socjalizm straszy codzienności
 poezji, codzienności pykna, codzienności Tadunka emocio-
 nalnego.

~~Stuart~~ ~~przebieg~~, Ma tle swojej epoki i swego
 czasu romantyzm Mickiewiczowski zawierał wiele elemen-
 tów rewolucyjno postępowych i rewolucyjnych, ~~nie mniej~~ ~~przebieg~~
 choć on wartości nieprzemijające, z których niepał
 może jako odżywienie i wzbudzenie nam literatura.

Romantyzm Adama Mickiewicza był narodził się
 z odrzucenia oszczędności i skostniałości neoklasycyzmu,
 był przeciwstawieniem uległości wobec cesarstwa, był - jak
 u Pułkina - klimatem i atmosferą walki dekabrystów
 i ~~rewolucyjnych~~ ^{powstań} ~~muścis~~ w Polsce, był utrudnieniem acyl-
 tywnym wiosny ludów, ~~z~~ 1848 roku. Jeśli tożsamość
 jego Konrad Wallenrod, indywidualista walący o przemoc,
 walący samopas z przemocą rodził się z ducha
 dekabrystów ~ to należy pamiętać o tym, że był
 to epoka starająca się realnej siły rewolucyjnej pro-
 letariatu, ~~czego~~ epoka czysto placetnych porwoń,
 wyprzedzających wielkie ruchy społeczne. Prowokatory Polow-
 skiego, walący w grupkach przeciwko samemu proletari-
 atowi, podrywający się pod Konrada ~~to~~ ~~nie~~ ~~kom~~ "Konrad
 Wallenrod" są tak jego historyczną przeciwstawnością,
 jak Kasimierz Pułaski jest przeciwstawnością Auguste
 Blanqui. Treść w procesie swego rozwoju

oddzieli Mickiewic od indywidualizmu, próż pytanie
 jego majdziejemy v „Dziadach”, ewolucja ta najostreij zamu-
 ca na v 1848 roku. ~~Mickiewicz v ktorej slawojit dwoje~~
~~ponieprawe realizmu i mistycyzmu, ktory zas po raz~~
~~stane ustalwat wladztwo Rzecznošci z Katoicyzmem, a~~
~~adnocujac ^{benigny i piewny} ~~stworzka~~: „jakby tylos stowa nape, jezeli~~
~~cyemu nie bylo” byt synem swojej epoki, Duchem 19~~
~~wielkich powieściow, jej wielkich powieściow piewca~~
~~polskiego.~~

^{i popone romantyzmu}
 Mimo to, ~~Dzieli~~ ^{jego} ~~wiekiem~~ ^{romantyzmu} ~~malac~~ ^{malac} ~~on~~
 drogę do tronu ludowej, bardziej niz ktokolwiek
 v literaturze tej epoki. Brat wyobrazen, poesi i wiewu
 ludowych, przeniesiony do poezji, wktonst Mickiewic
 z elementami 190 realizmu, 190 odcienia krywd
 spotecznych. Dlatego tez „Dziady” wleisdo - kowiskie,
 bedze pierwszym dramatem romantycznym w Polsce,
 bedze jak gdyby slynowaus autobiografz poety -
 uderzaz tak silnie molyrem krywdy spotecznej - i
 tak bardzo nadazaz sa do realotyumij ^{instancij} ~~realotyumij~~
 na scenie.

(podstawowa)
 Cechz ~~romantyzmu~~ ^{poezji} Mickiewicra
 byt nadwryotles to, ze moze opron „Ballad i
 romanow” i opron ostatnich tryk losaiskich, gde
~~to~~ oddziatywanie i szez polityczny jest posredni -
 mu majdziejcie aui jednego ukonu najwzknego
 profarsa Polski, ktory by nie byt aktem poli-
 tycznym. Romantyzm Mickiewicra, mimo ustolwri
 maski religijnej cy mistycemij - ma ^{lekm, wylku} ~~ma~~ ^{prstare}

Palec geuyura ~~pretycki~~ camkngi neko tuenmy
nad Polsk³ plackeck³, która zdawatoby się umarta.
Pisał o „Panu Fadcuyru” Stovacki:

„To czas się cofnąć - i odwrócić lica,
By spojrzeć jeszcze raz... na przyszłość w dali,
Która takimi tyranami zachwyca,
Takim rożnym zachodzi obłokiem...”

„Idźmy - snów czasu kół... postąpił krokiem!”

Stausfar Kocull pisał, że „Pan Fadcuyr” jest „kamicemem
orkowym potopionym rzek³ geuyura na starej Płse napej”.

Ale pretycki neko tuenmy nad Płsk³ plackeck³
została ~~potopiona~~ ^{zambuzka}, zanim w neuyrostóci ona obumarta.
Nie taka, jaką w swoim premacie widział, ale taka,
jaką była w neuyrostóci. Obumarta ona sto lat później, i
i w braku rewolucyjnego cisza, rozkładające się kugli Płski
plackeckiej ratowały życie narodu do 1939 r., a nyc i później:

Skoro mowa o realizmie mickiewiczowskim, który
wduwał się w jego tróci romantycem, ~ ale w wypadku
„Pana Fadcuyra”, utworu stojącego poza nurtem pretyckim
romantycznym, małaś najwyższy swój wyraz, należy zastan
się o jak przy romantyzmie przed utopajaniem
tego typu realizmem z realizmem napej epoki. Krytycz-
ny realizm Mickiewicza wobec plackeckiej Płski, który
wyrazem artystycznym ~~poza~~ odróżnienia neuyrostóci,
ropni o neuyrostóci od krytycznego realizmu Bolstara
B. Puyat, maunie bliższy jest Etry Onepkovej ~
ale już ~~nie~~ w postacie nej ideologicznej jest bardzo
oddalony od naszego krytycznego realizmu napej-epoki.

ciotkach cynne i niestyk ~ był synem swojej epoki,
 był zmuszonym jej precyzności. Stał się ofiarą dra-
 matu i dał temu dramatorowi wyraz w III - ucy
 części „Dziadów”, bo tylko w romantycznym dramacie,
 w najbardziej klasycznej formie mógł ujść swój i swojej
 pokolenia dramat. ^(wyraźnie) Silesy Adama Mickiewicza był
 wyform ^{prześni} i ~~składe~~ którego dokonali w myśli i kulturze
 polskiej - porostali w ~~otoczeniu~~ ^{otoczeniu} ~~rodzinnym~~ ^{rodzinnym} ~~prześni~~
 emigracji, prowincjonalnej i szlacheckiej w wielkim
 świecie, podczas gdy ~~prześni~~ społeczno - polityczny, silny
 i odległy w kraju nie mógł ~~się~~ ^{się} doznać i nie
 znalazł w myślnarodowym układzie sił swojej realizacji.
 Chude jego słabości i upadku nie pomniejszają
 tego co ~~dokonał~~ ^{dokonał} w tych niewymieralnych wartościach,
 jakie porostali literaturze ~~swojej~~ ^(polskiej) i literaturze
 całego świata. Zmarł jako poeta, mając 36 lat i
 porostali sparalizowany w swojej twórczości własnym drama-
 tem i ~~prześni~~ ^(odmowy rancem) ~~prześni~~ ^{prześni} - niestyka Andrzeja Foryanowskiego.
 Był tylko 21 lat, jako ~~niestyka~~ i ~~prześni~~, ~~rywa-~~
 19 u się zaś po raz do cynnów melada.

Nie jesteśmy wolentkami detektywistycznego
 prymorawa świata, i wemy, że nie prowokatorzy ~~nie~~
 historyz świata, tylko ^{mi tylko} ~~mi tylko~~ ^{mi tylko} ~~mi tylko~~ ^{mi tylko} w walce klas.
 W epoce Mickiewicza, w ~~rodzinnym~~ ^{rodzinnym} ~~prześni~~ ^{prześni} ~~prześni~~
 całym prowokatorzy ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie}
 setarny krizje lub zakonnie. Dłuzi czas grasowała
~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie}
~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie} ~~nie~~ ^{nie}

w premacu Storačkovo, o ktorej Krasniški az tak sig vyrazil:
 „Makryna tu rajsta stanovsko potzue. Stala sig centrum
 mustychnych objavov, ktré sig zavru sig i sigle v ko-
 cule portanajz. Tej zastuga mgrenka poducosta 13 400-
 ko, romana z potzuyuei tego ~~Stara~~, jak negdys' sigta
 Tereza". Nedavno dopino vyavniono, ze Makryna Miceystav-
 ska byla sigltz agentka ochrauy, vystaug na emyprajz.
 O Torianskim skngtue nupuvono dokumenty i paucytski-
 asmo to ostatnie badaua pnuť vojnz ~ i ~~pvne~~ nedavno
~~opacovau v ukopisú vyavniono~~ matujaty ~~svadug~~ nuceajz
 dupelne novy onp sviatla na tego karta, ktriy upoví
 v ceciu olbryma.

III

Nevzplnie Dueto Adama Mickiesna, ktré ~~ceuy~~
 veydu do skarba kultury socialistychnij ~ to 1990 hodice
 artystyema, 140 ~~dueto~~ ^{dokonane} ~~prety~~. ~~Bzdu on nie tyko dorobkiem~~
 demokraya ludova. ~~gardnej udostpnetar~~ ^(v siggy. ukopisú lat) 1990 ~~dueto~~ majom,
 angeli svryotke pokoleuia etozd. Bzdu Adam Mickiesn
 nauycielom pokolmí hodiv artystychnych, ktriy ~~on~~
~~udostpni~~ ~~Historyk~~ - markista, i ~~historyk~~ literatury - mark-
 lista nevzplnie sbada ~~sv fragmentach i v co v lin-~~
 nych monografiach okresy popuvolue hodice, vstaug
 stronone pnestanki do peñnej syntery. ~~svygotlue~~ ~~traskluj~~
 analny vymagajz vyhtady z literatury stovaiskeij.

Historyk - markista nevzplnie nie bzdu ~~uvit~~
 vyval' cytativ lub poruceu lub zastauat sig ~~nader~~
 vzplniym autrytetem vřadystava Mickiesna,
 aby udovodni' ze Mickiesn bys socialistz, an-

nam trócy, gdy rewolucyjne przemiany kulturalne
idą w parze z przemianami ^(ekonomicznymi) politycznymi i gospodar-
czymi.

Mimo tej wygrażności i złożoności procesów
ideologicznych epoki oraz ich załamania w trzaskowej
Mickiewicza ~ jest jedna niezmienna, trwała i może
najistotniejsza cecha w całości jego twórczości, która
czyni go bliższym niż kogokolwiek z prozy XIX wieku
naszej epoce, która czyni go prekuzorem jednego
z najistotniejszych fundamentalnych elementów
myśli proletariackiej: Mickiewicz był i pozostał
stale wiernym, rewolucyjnym demokratą - internacjo-
nalistą, ~~tak jak w staro~~

Od wiersza „Do Jachima Lelewa”, gdy
poni:

„A Źródce Prawdy wschodu nie ma ^{ty} zachodu;
Równie cętne każdego pleniomom narodu
I dzień roży lubigie każdej rozprasać ojczyźnie,
Wszystkie ziemie i ludy pokryta za bliznie”

poprzez „Konrada Wallenroda”, gdzie nie zapomnił dodać:

„Juz dosyć emisty! I Niemcy są ludie!”

poprzez „Dziady” Siewierskie i przeciwstawienie caratu
- dekabrystom i wiersz „do przyjaćci Moskale”,
poprzez internacjonalistyczne motywy „Kryg Narodu
i pulgnymstra Polskiego”, poprzez „Pana Tadeusza”
i postać Rykora i postać Jankeła, i w swoich wykładach
o historii literatury literatury słowiańskich, i nade
występem w „Trybunie Ludów” - aż do ostatniego

Michiewicza w Konstantynopolu - powstanie Mickiewicza
w swojej koronie, w swoim działaniu, w swej codziennej
postępowaniu internacjonalistę.

Jest on zawsze i wszędzie przeciwnikiem biu-
nego i ekwilibrnego **internacjonalizmu**. Skoro w „odwie do
Młodości” pisał „gwałt uciek się gwałtem odwieka”
^{prostaśm lewemu niemu}
Mickiewicza w „Księgach Narodu” nawołuje Potokowi, aby
walczył wszędzie, w każdym kraju, gdzie to nie walczą
o wolność: „to gdzie tylko w Europie jest jakaś wolność
i walczą o nią, tam jest walczą o Ojczyznę i za tę
walkę być się wszyscy powinni.

„Poradzawo sławniej narodom: nie składajcie
broni, póki nieprzyjacieli trzymają ~~przed~~ jedną przód
ziemi waszej; ale wy poradzawo narodom: nie składaj-
cie broni, póki despotyzm trzymają jedną przód
ziemi waszej”.

Jest w piśmie Adama Mickiewicza duże poczucie
wspólnoty europejskiej, zaś przeciwnie ^{resolucyjny} ~~demokracja~~
europejską - demokracją amerykańską, która „nie
jest dostatecznie rozumna”. Że możliwą brzośnią roz-
mnie i rozumnie, że wolność Polski jest uwarunkowana
wielkością w Europie, że może być wygrana nie silami
i rozgrywkami reakcyjnych rządów, ale jedynie
wyciszeniem ^{Włoski} ~~Włoski~~ Mickiewicza, stąd
jego skłonność do ludu francuskiego, do nowego rządu,
stąd jego brudzenie z dnia 15 marca 1849:

„Później Europy jest takie, że odtąd staje się
niepodobniostwem, by jakiś lud krocył o dośrodkowy

po Nodze postępow, pod grozą, że się samę zgubi, narzeka się
był spowolbieniem sprawy wspólnej!

Stąd konsekwentne i nieustępliwie szukanie spny-
mienia wśród rewolucjonistów rosyjskich. ~~Wpływ~~ ^{wpływu} ~~krótkiego~~
~~okresu~~ ~~całkowicie~~, gdy pod ~~wpływem~~ ~~języka~~ ~~Andrzeja~~ ~~Storiańskiego~~,
wstrzygnięty w ~~myśli~~ ^{myśl} "narodzić się" - przeprowadził
Mickiewicz ~~stanie~~ ^{przymiar} ~~linij~~ podziału między caratem a
narodem rosyjskim i rewolucyjną siłą i rewolucyjnością.
Henryk Schopier, ^{myśl} ~~w~~ ~~pierwszym~~ ~~przypadku~~, ~~jaka~~ ~~ukazała~~ ~~się~~
~~po~~ ~~wpływie~~ ~~nowego~~ ~~osmielenia~~ ~~w~~ ~~Pracy~~ ~~i~~ ~~konczie~~ ~~tytułu~~ ~~tytułu~~ ~~Ada-~~
~~ma~~ ~~Michalskiego~~, ~~przebieg~~:

Michalski daleki był od państwa i nie
był polityczny, ale i zapora, choć widział między
narodami Storiańskimi chęć podkreślać. Już w pierw-
szym kursie znanym jest w tym wykładzie zakończe-
nie prelekcji 14 z 26 stycznia 1841 r.:

"... Owoż i Storianie nie powinni sprzedawać
się, jeżeli ich mogła zgromadzić fryzura skłonności
ku wspólnej albo ponyżna obywatela jakiej upodo-
bionej formy rzędu; dokazał tego potrafiłaby tylko
idea powolna, miła idea, wolna obywatela cała ich
ponyżność i przygodność." (str. 195)

Wtedy wracając do stanowiska Mickiewicza
z Pułkownikiem, do jego kultu dla dekabrystów, do 190
wobec ~~stanowiska~~ ^{stanowiska} głębokiego przywiązania do ^{podjęty} kultury
rosyjskiej. ^{Mickiewicz} Mickiewicza eronizację człowieka rewolucyj-
w Rosji z zagadnieniem wolności narodu jest
nader istotne, gdyż wyodrębnia go i precyzuje

